

Mien Drenthe

Tekst en melodie
J. Uilenberg 1886

C/F

5 4 5 | 6 6 5* 7 | 4* 4* 6* | 6* 5* 7 6

C c C c F f F f C c G g

5

6 5 4 5 | 6 6 5* 7 | 4* 4* 6* | 6* 5* 7 6

C c C C c C c F f F f C c G g

9

6 6 | 6 7 7 7 | 6 5 5 | 8 7 7 6 | 7 6*

C c C c G g G g C c C c D dm C c G g G g

14

7 7 5* 6 | 6* 4* 4* | 3* 5* 6 7 | 6 5 4 5 | 6

C c C c F f F f C c G g C c C C c C

1. 2.

Ik heb oe lief, mien eig'n Laandtien,
mien olde Drenthelaand.
'k Hol van de eenvoud in oen schoonheid,
'k heb oe mien hart verpaand!
Mien taoke valt mi'j lichte,
want steeds blijft an mien zied,
De geest van 't olde Drenthe,
daorum vergeet 'k oe niet.

'k Heur nog de held're schaopenklokkies,
bi'j 't zinken van de zun,
As schaopies keerden van de heide,
as moeke veur oes zung.
O, kon 'k nog ienmaol heuren,
dat lied in 't schemeruur,
En vaoders mooi verhaoltien,
bi'j 't vrolijk knappend vuur.

'k Zie nog oen brink mit stoere ieken,
waor ik mien makkers vond.
Waor ik mien twiegen mantie vulde,
mit ekkels glad en rond.
Daor bi'j die olde linde,
kwam 'k mit mien vrienden saom.
Zo menig vriend ging henen,
de schors bewaort zien naom.

De roege boswal langs oen velties,
war mien luilekkerlaand.
Die gaf mi'j lekk're zoete brummels,
oet milde gulle haand.
Daor gaorde ik de braandstof
veur 't olt en heilig vuur,
As lentes aodem wekte,
oen sluim'rende natuur.

Waor nog de held're koele veenplas,
oen vredig stroompie voedt,
Daor in dat wiede broene heivlak,
waor wilp en korhoen broedt,
Daor koelde ik mien spieren,
in 't nat van zuuv're wel,
Daor heb ik leren zwieren,
op scheuvels blaank en snel.

Die beelden uut dat gries verleden,
bin 'k nooit weer kwiet 'eraakt.
Bi'j al de stried die 'k hebbe streden,
hebt zie mi'j staark 'emaakt.
Daorum van haarte dankbaor,
zing 'k oe mien schoonste lied,
Mien eig'n olde Drenthe,
vergeten kan 'k oe niet!